

ISAAC GOIZ EN DE THEORIE VAN HET BIOMAGNETISCH PAAR

Isaac Goiz is arts en internationaal bekend om zijn theorie *Het Biomagnetisch Paar*. Hij zegt dat alle ziekten beginnen in twee organen die met elkaar in verbinding staan. Deze organen bevinden zich ergens in het lichaam en bezitten dezelfde biomagnetische eigenschappen. Dit noemt hij Het Biomagnetisch Paar. Voorts legt hij uit dat bij alle ziekten er in één orgaan verzuring en in een ander orgaan alkalisering plaatsvindt, waarna in het verzuurde orgaan de virussen en in het basische orgaan de bacteriën gedijen. Bovendien kan hij ons verzekeren, dat het voldoende is om twee eenvoudige magneten op deze punten te leggen zodat de virussen en bacteriën, welke op een negatieve manier ons lichaam aantasten, op dat moment hun pathogene vermogens verliezen! Wij van Discovery Salud spraken met hem.

Isaac Goiz is chirurg en werkte in de zeventiger jaren van de vorige eeuw in het Nationaal Instituut voor Longkunde van Mexico en is auteur van 'Aids is te genezen' (1993) – een werk waarin hij uitlegt hoe het biomagnetisme HIV kan opsporen en vernietigen. Ook schreef hij 'Tumoraal fenomeen' (2004), gepubliceerd door de Universiteit van Loja (Ecuador) over het ontstaan van kanker en de rol van vele ziekteverwekkers waaronder gifstoffen, parasieten, schimmels, bacteriën en virussen.

In November 2009 was hij in Madrid voor het geven van een cursus die gericht was op medici en andere beroepsgroepen uit de gezondheidszorg. Hij sprak over zijn theorie van het medisch biomagnetisme en over de praktijk van de behandeling met Het Biomagnetisch Paar, hetgeen ons wederom voor het dilemma van de werkelijke betekenis van de term *Bewijs* in de geneeskunde stelt. Kunnen we zeggen dat het bewijs de som van alle klinische resultaten is, zelfs wanneer de theorie waarop de behandeling zich baseert nog ter discussie staat? Een theorie die niet kan voldoen aan onduidelijke protocollen die normaalgesproken gebaseerd zijn op geneesmiddelen waarvan men de werkingsmechanismen in velen gevallen niet eens kent en waarvan de resultaten bijna altijd gebrekkig of nihil zijn. Goiz brengt geen onweerlegbare theorie noch rust dat wat hij zegt op reproduceerbare klinische proeven, maar presenteert zijn klinische resultaten van honderdduizenden patiënten die met goed resultaat in de afgelopen twintig jaar behandeld zijn. Hij draagt zijn kennis over aan artsen en andere professionals in de gezondheidszorg, tot op heden meer dan vijfduizend cursisten. Zij hebben op hun beurt zelf ervaring die soms, gegeven de eenvoud van de therapie, aan het verbazingwekkende grenst.

Maar waarom heeft de reguliere geneeskunde hier geen oog voor? Waarschijnlijk omdat de behaalde resultaten zijn gebaseerd op een theorie die met alle bekende medische regels breekt en veel behandelwijzen uit de westerse gezondheidszorg overbodig maakt. De behandeling met Het Biomagnetisch Paar, het medisch biomagnetisme, grapt Goiz in Madrid, heeft vier nadelen. Ten eerste dat het nauwelijks iets kost, ten tweede dat het geneest, ten derde dat iedereen het kan leren, niet uitsluitend artsen, ten vierde dat het is ontdekt door een Mexicaan. Toch werken we er al twintig jaar mee, en hebben 82 cursussen gegeven over de hele wereld waaraan ongeveer 5300 leerlingen deelnamen. In Europa betreft het Duitsland, Italië

en nu ook Spanje. Op het Amerikaanse continent geven we in de Verenigde Staten de cursus normaalgesproken in New York, in Ecuador en Chile en vanzelfsprekend in Mexico. Mijn medische collegae beginnen de methode schoorvoetend toe te laten omdat het resultaat geeft. In Mexico is het een feit dat de helft van alle leerlingen artsen en de andere helft therapeuten zijn. Zodra artsen met onze methode beginnen te werken zijn ze onmiddellijk overtuigd. Het zijn de instituten in de gezondheidszorg en de meest orthodoxe artsen die er niets in zien.

Opnieuw kan men zich afvragen; wat is belangrijker? De resultaten die worden behaald met de magneten, of op theoretisch niveau de methode te bediscussiëren? Voor de patiënten geldt duidelijk het resultaat. Uiteindelijk weten zij ook niet hoe het moleculaire werkingsmechanisme van een antibioticum is en nemen het toch in.

“Dit is wetenschappelijk!” sprak dokter Alex Escandón op de Ecuatoriaanse televisie. Hij is gynaecoloog en past het *Medisch Biomagnetisme* toe in het nieuwe ziekenhuis van Los Valles, een van de modernste zorgcentra van Quito (Ecuador). *“Het is bewezen. Een patiënt heeft een probleem, je stelt diagnose wat zich laat bevestigen met verder onderzoek, we doen de proef met de magneten, we behandelen en daarna zien we het resultaat. In de meeste gevallen werkt het. Zelfs bij patiënten met kanker.*

Patiënten bij wie tumoren werden vastgesteld lieten na behandeling met Het Biomagnetisch Paar op geen enkel beeld meer een tumor zien. We zijn daarna toch de operatiezaal ingegaan om een operatie uit te voeren, want ik ben orthodox arts met een wetenschappelijke opleiding en niets anders, en behoort te vertrouwen in wat ik zie. We vonden werkelijk niets meer. We hebben weefsel afgenomen en naar het laboratorium gestuurd en er was niets te vinden. Als er al iets overblijft, is het iets totaal anders”.

We nemen aan, dat de lezer niet begrijpt dat bij een dergelijke methode de instituten in de gezondheidszorg zelfs weigeren het te onderzoeken. Maar toch is het zo. En dit terwijl Goiz ons herhaaldelijk verklaarde dat hij bereid is om zijn resultaten te onderwerpen aan de medische criteria van elk willekeurig zorgcentrum. Hij verzekert ons dit zelfs in Spanje te hebben geprobeerd. Echter zonder succes, ondanks het feit dat de patiënten niets hoeven in te nemen zodat het hier gaat om een demonstratie zonder het minste risico.

Dit weerhoudt hem er niet van om de juistheid van zijn methode te blijven aantonen. *“Ik heb eenvoudigweg een medisch centrum nodig dat enkele patiënten beschikbaar stelt wiens diagnose al gesteld is. Twintig, dertig, honderd.... geeft niet hoeveel. En dat ze me bijvoorbeeld vertellen: zij hebben tuberculose. Dan testen we dat, we leggen we de magneten op het corresponderende paar voor die ziekte, dat overigens Supraspinatum Supraspinatum is, en zien hoeveel patiënten genezen. Wanneer er slechts één beter wordt? Dan is het duidelijk dat mijn stelling onjuist is. Maar als 90% geneest? Als dat zo is, waarom staan mijn collega's me niet toe het te bewijzen?”*

DE GRONDBEGINSELEN VAN HET MEDISCH BIOMAGNETISME OF THEORIE VAN HET BIOMAGNETISCH PAAR

We kunnen kort samenvatten wat we in nr. 76 van ons tijdschrift al breeduit weergaven.

De fundamentele elementen waar zich Het Biomagnetisch Paar op baseert is; de pH van het lichaam, de rol die micro-organismen spelen bij het ontstaan van ziekten, een reeks energetische punten in het lichaam die onderling gerelateerd zijn (zoals de twee polen van een batterij) en het gebruik van magneetvelden. Deze magneetvelden werken uitsluitend als magneten met een sterkte groter dan 1000 Gauss toegepast worden. Zoals we toen reeds uitlegden, heeft elk orgaan en weefsel van het lichaam een zuurgraad. Deze is anders dan die in speeksel, urine of bloed. De globale pH kunnen we bepalen door de concentratie waterstof te meten. D.w.z. de kracht of het potentieel (p) van waterstof (H), dat we afgekort kennen als pH. Het gaat hier om een nuttig gegeven omdat de meerderheid van alle zieke mensen een te veel aan electropositieve ionen (gifstoffen, vrije radicalen) hebben die cellen, organen, bloed en afscheidingen verzuren. De pH van een gezond individu is 7,35, d.w.z. licht basisch (men gaat uit van een neutrale pH waarde van 7). Echter, het merendeel van de zieke mensen heeft een pH dat schommelt tussen 6.0 en 7.0 (van zuur naar neutraal). Hoe zieker de patiënt is hoe zuurder zijn pH meestal is. Om deze reden hebben patiënten met terminale kanker of zeer uitgebreide metastasen algemeen gesproken een zeer zure pH (tussen 5.5 en 6.0) en elke keer wijzen meer onderzoekers erop dat in werkelijkheid de verzuring de ware oorzaak is van alle ziekten.

Met deze introductie leggen we uit (wij zijn ervan overtuigd dat dit zo is) hoe Goiz twintig jaar geleden de theorieën over de importantie van pH op onze gezondheid van Richard Broeringmeyer begon te waarderen. Broeringmeyer had met zijn unipolaire therapie ontdekt dat magneetvelden de interne pH van organen kunnen opsporen. Hij maakte gebruik van een eenvoudige kinesiologicalische spiertest welke is gebaseerd op het principe van de "*intelligente spiertest*" van Dr. George Goodheart in de zestiger jaren.

Dr. Goiz en zijn leerlingen passen een soortgelijke testmethode toe die eveneens in staat is verzuring van elk willekeurig deel van het lichaam door middel van een eenvoudige magneet te achterhalen. Het volstaat door over de rechter kant van het lichaam een magneet langzaam te verschuiven. Op de plaats waar zich een basische zone bevindt, wordt het rechter been instinctief één of meerdere centimeters korter. Wanneer een zone te zuur is wordt het been langer.

Goiz constateert uiteindelijk, dankzij zijn dagelijkse klinische ervaring, dat de dualiteit die het hele leven definieert (waak-slaap, dag-nacht, noord-zuid, yin-yang, zuur-base, etc.) ook op organisch niveau gegeven is. Tevens ziet hij dat ieder orgaanweefselpunt waar een zure situatie heerst automatisch met een ander orgaanweefselpunt correspondeert (altijd dezelfde) met gelijkende onbalans met alkalische intensiteit. Dit leidde over een periode van meerdere jaren tot de praktische constatering van het bestaan van meer dan 200 biomagneetparen. Die bovendien corresponderen met verschillende ziektebeelden – van de griep tot kanker – en hebben niets te maken met dat wat er algemeen in de reguliere geneeskunde noch traditionele chinese

geneeskunde bekend is. Het gaat dus niet om de nadi of energetische meridianen. Zo ook ontdekte hij dat elk paar zich associeert met een ziektebeeld en, op zijn beurt, met bepaalde micro-organismen. Later stelde hij vast dat in iedere positieve pool met een zure omgeving zich de virussen en schimmels bevinden en in de negatieve pool met alkalische omgeving zich de bacteriën en parasieten bevinden. En dat bij elk ziektebeeld dezelfde micro-organismen aanwezig zijn die steeds hetzelfde paar formeren. In andere woorden, elke ziekte heeft haar corresponderende paar en micro-organismen.

De laatste stap die Goiz te gaan had was er achter te komen hoe hij deze ziekten te lijf kon gaan met zijn wetenschap. Hij ontdekte dat het kon door op de polen van elk paar magneten (groter dan 1000 Gauss) neer te leggen. Het volstaat met de positieve kant van de magneet op de positieve pool en de negatieve kant op de negatieve pool van het paar te leggen. Dit creëert een *magnetische stroom* die de positieve ladingen tegen de negatieve lading induwt, tot ze zich neutraliseren. Het neutraliseert de pH op gelijke wijze en rekent af met de micro-organismen die de drijvende factor achter het corresponderende ziektebeeld zijn.

We kunnen hieraan toevoegen, dat als een individu verschillende ziekten onder de leden heeft, de magneten op elk van de gedetecteerde paren moet worden gelegd. Tussen de twintig a dertig minuten per sessie is voldoende. Goed betracht volstaat in veel gevallen één behandeling, maar anderen hebben er drie of vier nodig. Het is duidelijk dat hoewel alles erg eenvoudig lijkt men in werkelijkheid moet weten waar elk paar gelegen is en binnen ieder paar welke pool positief en welke negatief is en wat voor micro-organismen er zijn in relatie tot elk ziektebeeld.

MAGNETEN EN PH

Dit alles lijkt voor de artsen – ofschoon Goiz zelf ook arts is – erg onaannemelijk waardoor een meerderheid het verwerpt. Het is duidelijk dat niemand er ooit over heeft gehoord. Sterker nog, het botst met alles wat men hen heeft onderwezen en wat ze hebben geleerd. Nou ja, niet allemaal. De weinigen die de moeite hebben genomen om het te bestuderen – en bovenal, kennis van de resultaten te nemen – hebben meteen een andere mening. Hieronder ook de deelnemers van het seminar afgelopen November dat Goiz voor 72 professionals uit de gezondheidszorg gaf, waaruit overigens voortvloeiende dat we de mogelijkheid hadden met hem te praten.

Hoe definieert u het Biomagnetisme?

Als een nieuwe medische discipline. Men kan werkelijk zeggen dat het een nieuwe behandelwijze is omdat het ons toestaat de ziekte te begrijpen vanuit het energetisch, vibrationeel standpunt en niet meer chemisch, klinisch en biologisch. Wij hebben als levende wezens op gelijke wijze als de planten of dieren om ons heen, een pH die bijna neutraal is. De pH definieert in een organisme wat zuur, alkalisch of neutraal is. Goed beschouwd zijn er fenomenen die de neutrale pH verstoren en organen naar het zure of alkalische leiden. Een verstoring die tot ziekte kan leiden. Een tijd later begreep ik dat zoals alles in het universum de dualiteit ook in het lichaam aanwezig is. Vanuit dat begrip ontdekte ik de biomagneetparen, hun relatie met de verzuring en pathogene micro-organismen welke betrokken zijn bij elk ziektebeeld en hoe het probleem kan

worden opgelost. Zó is *Het Biomagnetisch Paar* ontstaan, zoals het al eerder in uw tijdschrift gepubliceerd is. Het probleem is dat mijn collegae medici zeer orthodox zijn en niet accepteren dat een magneetveld kan genezen. In werkelijkheid hebben ze ook gelijk omdat het niet het magneetveld is, maar de correctie met magneten van de verstoorde pH.

Het eerste dat de aandacht trekt als we u aan het werk zien is de wijze waarop u de verstoorde punten in de patiënt test. Waarom wordt het been korter of langer in reactie op zowel de magneet als de woorden wanneer u hardop de biomagneetparen uitsprekt?

Het diagnostisch systeem baseert zich op een soort Kinesiologie. De verzuring in een orgaan doet het weefsel krimpen en dus kleiner worden. Verzuring leidt er met de tijd bovendien toe dat het orgaan niet goed gaat functioneren waarbij er uiteindelijk degeneratieve fenomenen optreden. Eveneens mogen we niet vergeten dat dit alles altijd in aanwezigheid van virussen optreedt. In de negatieve pool gebeurt het omgekeerde: de alkaliserende leidt tot de verslappening van het orgaan en successievelijk tot haar disfunctie en de degeneratieve processen. Echter in dit geval altijd in de aanwezigheid van bacteriën. Welnu, deze inwendige veranderingen laten zich uitwendig reflecteren in de verkorting of verlenging van het been aan de rechter zijde terwijl we testen met de magneet (op de liggende persoon), of door het opnoemen van de punten die we onderzoeken.

En waarom wordt alleen de rechter kant van het lichaam getest?

De metingen worden op de rechter lichaamshelft verricht omdat de linker helft deze variaties niet ondergaat. Daar de linker lichaamshelft 80 keer per minuut (in normale omstandigheden) doorstroomd wordt door een elektromagnetische stroom die door de autonome activiteit van het hart gegenereerd wordt. Daarom ook dient het als biomagnetisch referentiekader om inzicht te krijgen in de biomagnetische paren en ze aan te duiden. In het geval van gonorrhoea bijvoorbeeld, plaatst men de magneet op de kin en wordt het rechter been korter en als men de andere op de kaakhoek legt, de inkorting zich corrigeert. Men plaatst altijd twee magneten, positief en negatief. De negatieve pool van de magneet moet op het alkalische punt gelegd worden, waarbij door het plaatsen het been korter wordt en de positieve in het punt dat daarmee resonanceert.

En hoe kwam u ertoe elke pool met een verschillende pH in verband te brengen?

Door het werk van Richard Broeringmeyer voort te zetten die het fenomeen op monopolaire wijze ontdekte. Hij ontdekte dat je hyperverzuring en hyperalkaliniteit van een orgaan met magneetvelden kunt meten. Hij toonde het ook aan. Dat wat ik ontdekte was alleen de dualiteit van het fenomeen. Altijd is er bij iets positiefs ook iets negatief. Bovendien in plaats van de ladingen eruit te trekken, zoals hij voorstelde, sloeg ik ze naar binnen zodat ze zich onderling opheffen. Omdat ik begreep dat wat aan de ene kant een tekort is er aan de andere kant een overschot is. Dat wil zeggen wat in het ene punt waterstofionen in het andere punt vrij radicalen of hydroxylen zijn. Op deze manier spelen ze samen, neutraliseren ze elkaar en verdwijnt de informatie.

De organische verzuring en de toename van de pH kan meerdere oorzaken hebben, van dat wat we eten of drinken tot een metabolisch gebrek om afvalstoffen uit ons binnenste te elimineren. Is de verzuring de kweekvijver voor de micro-organismen als ziekteveroorzakers?

Gifstoffen, zware metalen, elektromagnetische straling van hoogspanningsleidingen en transformatoren, televisieantennes tot zelfs een eenvoudige mobiele telefoon net als de elektrische apparaten om ons heen kunnen bijdragen tot het veranderen van onze pH. Ze kunnen het probleem verminderen of verergeren maar zijn ze naar mijn mening niet primair bepalend voor de aanwezigheid van bacteriën en virussen. Om te kunnen overleven hebben bacteriën een alkalische en virussen een zure omgeving nodig. Resumerend kunnen al die factoren ertoe bijdragen, maar ze zijn niet bepalend.

VIRUSSEN EN BACTERIËN IN SYMBIOSE

Het moeilijkst te begrijpen is misschien wel de relatie die u legt tussen de verschillende paren en de pathogene micro-organismen: virussen, bacteriën, schimmels en parasieten.

Toen ik met magneetvelden begon te werken kwam er op een dag een patiënt met HIV, dat door het *Mexicaans Instituut voor Sociale Verzekeringen* was vastgesteld. Hij had de conventionele behandelingen ondergaan, zoals: anti-retroviralen, slijmoplossers... het gebruikelijke. Toen hij kwam was hij er slecht aan toe. Ik zei hem dat het enige wat ik hem te bieden had, was om zijn lichaam te onderzoeken en mogelijke pH-veranderingen op te sporen. Dat deed ik en vond een alkalische energetische bron in de Thymus. Ik ging door met het onderzoek en vond in het rectum een zure bron. Met de gedachtegang als die van een fysicus (en niet van een medicus) zei ik: *"Hier is het zuur en daar alkalisch, als ik de ladingen 'erin druk' voor hetzelfde geld botsen ze tegen elkaar en neutraliseren ze elkaar"*. En het werkte. Het HIV verdween bij de patiënt. Ik begon natuurlijk met patiënten de mogelijkheden klinisch te onderzoeken. Een onderzoek dat in een tragedie zou veranderen omdat toen ik de instanties in de gezondheidszorg vertelde dat ik in één jaar 18 aidspatiënten had behandeld en ze allemaal beter, werden antwoordden ze me dat ik gek was. De tweede patiënt was een kind met tuberculose dat door het *Nationaal Instituut voor Longziekten* in Mexico als zodanig gediagnostiseerd was. Hij had een abces in de hals vanwege een etterende tuberculose van een zenuwknoop. Ik onderzocht hem en zag dat het ging om het paar supraspinatus-supraspinatus die het fenomeen zuur-alkalisch suggereerde. Ik plaatste de magneten en acht dagen later was het kind genezen. Dit veranderde alles wat ik over virussen en parasieten dacht. Feitelijk was dat wat me tot onderzoeken bracht. Daarna begonnen er allerlei soorten micro-organismen uit de tests naar voren te komen. Elke in een specifiek punt van ons lichaam. Daar begon alles. De jaren gingen voorbij en ik zette het genezen voort, ik kwam niet alleen aids tegen, maar ook tuberculose, gonorrhoea, syfilis, chlamydia..... Een breed spectrum aan ziektebeelden die genazen zonder de noodzaak van medicijnen of overdreven protocollen. Eenvoudigweg door het neerleggen van magneten op twee specifieke punten.

Wat u zegt haalt veel medische stellingen onderuit.

Mijn theorie is gebaseerd op 20 jaar klinische ervaring en in overeenstemming daarmee blijkt dat een virus binnen in een cel DNA deeltjes aanmaakt om specifieke virions van het virus te generen. Als de virions eenmaal uitgescheiden zijn, associëren ze zich met een capsid die door niet pathogene bacteriën geproduceerd wordt. En zo, als ze (virion en capsid) zich eenmaal geassocieerd hebben, andere cellen infecteren om het proces in exponentiële vorm voort te zetten. Virussen en bacteriën staan in vibrationele en energetische resonantie met elkaar. Maar onafhankelijk van die resonantie die nodig is voor haar ontstaan, metabolisme, ontwikkeling en reproductie is haar pathogene manifestatie en ziekmakende associatie in het menselijk lichaam. Aan de andere kant hebben parasieten bacteriën nodig en trekken zij ze aan. Zonder bacteriën zijn er ook geen parasieten. Hetzelfde geldt, zonder virussen geen schimmels. Dit kunnen we klinisch uittesten want als we bij een schimmelziekte het virus elimineren dat haar ondersteund verdwijnt de schimmel. En op dezelfde manier, als we de bacterie elimineren verdwijnt de corresponderende parasiet. Als artsen is ons geleerd dat micro-organismen het lichaam binnengaan en zich in de epithelia van de slijmvliezen nestelen. Nou, dat is niet zo. Wat ik ontdekte dankzij het HIV ofwel Human Immunodeficiency Virus is dat elke bacterie of virus die het lichaam binnengaat zich op een specifieke plaats nestelt en zich daar reproduceert. Daarna, wanneer het zich gereproduceerd heeft, veroorzaakt het de symptomen die we waarnemen als patiënt of arts. Daarbij wordt de bron van het fenomeen geheel over het hoofd gezien. Goed beschouwd, heb ik de sleutel ontdekt die ons in staat stelt om virussen, bacteriën, schimmels, parasieten en de dysfuncties die ze veroorzaken te identificeren en hoe we al deze problemen kunnen oplossen.

Hoeveel Biomagneetparen zijn er al met verschillende ziektebeelden geassocieerd?

Op dit moment meer dan 200. En daarmee kan men 99% van alle ziekten te boven komen. Verder zijn er speciale paren die afwijkingen welke niet door micro-organismen worden veroorzaakt aanduiden. Dit zijn dysfunctionele paren die afwijkingen in klier- en hormoonproductie aangeven. En ten slotte paren die een reservoir in een orgaan of weefsel identificeren. Hierin kan voor onbepaalde tijd een virus zitten zonder zich in zijn specifieke paar te installeren. We kennen meer dan tweehonderd aan ziektebeelden geassocieerde micro-organismen waarbij enkele moeilijk op te sporen zijn met magneten.

Correspondeert elk ziektebeeld met één paar of zijn er verschillende paren voor een ziektebeeld?

Dat is afhankelijk van het ziektebeeld. Gewoonlijk is er maar één, maar er zijn gecompliceerde ziektebeelden zoals diabetes, psoriasis, fibromyalgie, enzovoort, waarbij virussen en bacteriën zich met elkaar associëren. Zoals bij kanker, dat de grootste variatie heeft als het gaat om de associatie van micro-organismen. Hoewel we hierbij een ander conflict tegenkomen, namelijk dat veel van de gevallen die als kanker gediagnostiseerd worden het niet zijn. Wij hebben geconstateerd, dat bij kanker altijd de lepra bacterie aanwezig is. Als ze niet aanwezig is dan is dat wat die persoon heeft geen kanker. Hetzelfde gebeurt met diabetes: er zijn te veel pseudo diabetes. Want

volgens de conventionele medische wetenschap heeft iemand diabetes wanneer het glucoseniveau in het bloed stijgt en het lichaam niet in staat is het omlaag te brengen. Met andere woorden, de alvleesklier is gezond maar produceert niet voldoende insuline of deze voldoet niet. In werkelijkheid echter gaat het hier om een bacterie die zich tegoed doet aan de insuline. Het volstaat deze te elimineren en de vermoedelijke diabetes verdwijnt.

KANKER EN AIDS

Sorry, maar wat heeft lepra nu te maken met kanker?

We hebben ontdekt dat in alle gevallen van kanker er eerst een willekeurig virus een celmembraan beschadigt, daarna verschijnen er bacteriën die gifstoffen in het cytoplasma brengen waardoor deze uitdijt en uiteindelijk verschijnt de bacil Mycobacterium Leprae die vanwege zijn *liposina* tot in de kern doordringt, haar doet openbarsten en zo een begin maakt met wat we kennen als kanker. Alleen in die gevallen kan men van kanker spreken. Naar mijn oordeel is 97% wat als kanker gediagnostiseerd wordt het niet. Het gaat normaal gesproken om eenvoudige abscessen die zich voordoen als weefsel geïnfecteerd raakt en het immuunsysteem dit probeert te bestrijden. De witte bloedlichaampjes treden buiten de bloedvaten naar de geïnfecteerde plek waar ze zich ophopen in het aangetaste weefsel. En dit is een proces waarbij pus gevormd wordt wat niet meer is dan een opeenhoping van vocht. Dit zijn levende en dode witte bloedcellen en afgestorven weefsel, bacteriën en andere substanties. Abscessen kunnen zich in bijna elk deel van het lichaam vormen. Zij worden veroorzaakt door infectueuze micro-organismen en niet lichaamseigen substanties. Omdat het abscessen zijn kan het lichaam ze genezen. Het is wel zo dat er zich een enkele keer een tumorale massa voordoet maar dat is een secundair fenomeen. Bovendien weten we dat als we in staat zijn de ziekteverwekkers te elimineren de tumor verdwijnt. Het is echter ernstig dat er veel gevallen van kanker worden gediagnostiseerd die niet anders dan abscessen zijn en de vaak daaropvolgende vergiftiging met bestralingen en zeer giftige medicijnen.

En dat wat u als authentieke kanker benoemd kan ook met biomagneetparen behandeld worden?

Dat geneest ook, maar er is wel een ziekelijker associatie. Om te beginnen, zeg ik, moet de lepra-bacil aanwezig zijn, is dat niet het geval is het geen kanker. Anderzijds heeft elk type tumor een verschillende combinatie van bacteriën en virussen die van persoon tot persoon verschilt. Ook dit ligt wel degelijk binnen het bereik van de biomagneetparen. Het onwerkelijke is dat het geneest. Tot 11 Oktober van dit jaar heb ik 192 gevallen van kanker behandeld. Ieder van hen is genezen. Uitgaande van de diagnose van kanker door hun artsen, niet door mij. Voor alle duidelijkheid, niemand van hen had chemotherapie of stralingstherapie ondergaan. Het resultaat van mijn ervaring met kanker beschreef ik mijn proefschrift getiteld *Het Tumoraal Fenomeen* aan de *Nationale Universiteit van Loja* in Ecuador. Ik schreef dit omdat een aantal medici een jaar of zes, zeven geleden naar een van mijn cursussen kwamen mij uitnodigden dit werk te schrijven. In het kort: niet alleen kanker geneest, maar ook abscessen, dysplasieën en alle pre- en posttumorale fenomenen.

Waarom zei u voorheen dat ook Aids te behandelen is....

Aids is te genezen door middel van behandeling van het juiste *Biomagnetisch Paar*: Thymus-Rectum. Het is correct dat het HIV een pathogeen virus is. Het zit in het rectum en daarom heeft men het niet kunnen vinden. Het vernietigt echter geen witte bloedcellen (T-cellen). Daarvoor is een schuldige bacterie aan te wijzen die met het virus resoneert. Kijk, misschien is dit wel mijn grootste bijdrage: te ontdekken dat altijd wanneer er een virus is er ook een bacterie is die erbij past, die de mucoproteïne produceert die hem ziekteverwekkend maakt. Deze mucoproteïne wordt door een bacterie geproduceerd. In het geval van HIV is dat de Escherichia Coli die in de Thymus zit en deze aantast. Het gaat er niet om dat deze geen T-cellen meer produceert, want dat doet ze uitsluitend als we jong zijn en niet meer als we volwassen zijn. Wat er wel gebeurt, is dat er geen instructies meer worden gegeven aan de gangliën en andere structuren. In het kort, het vernietigt niet de thymus maar voorkomt dat deze de productie van T-cellen elders in het lichaam activeert.

Bestaan er ziekten die niet kunnen genezen met uw systeem?

De menselijke dwaasheid zeg ik soms wel eens. Maar serieus gesproken, praktisch alle organische ziekten. En met het systeem dat we aan het ontwikkelen zijn zullen we ook psychologische aspecten kunnen behandelen en emotionele problemen de baas kunnen zijn.

En als na een behandeling met Het Biomagnetisch Paar iemand weer ziek wordt?

Dan behandelen we hem of haar weer. Kijk, wanneer een arts een tumor of orgaan weghaalt laat hij de *informatie* zitten. En daarom kan de ziekte weer terugkeren. Maar als we de *informatie* wegnemen die deze tumor veroorzaakt dan keert ze niet meer terug. Je ziet dat de allopathische geneeskunde op basis van symptomen diagnosticeert: waar doet het pijn, wanneer, hoe lang al... En stelt met dat als uitgangspunt de diagnose: Colitis, rinitis, dermatitis, etc., of een tumor. Maar ze kan niet zeggen **waarom**. Ik kan uitleggen waarom, hoe en wanneer. In het geval van een simpele ziekte of wanneer er zich een tumor voordoet. En handelt op basis van de lichamelijke oorzaak. Als iemand bronchitis heeft leg ik hem uit of het door een pneumococcus of enterobacter komt. Of dat de pancreatitis die ze hebben door het Adenovirus-36 komt. En zo gaat dat iedere keer. We identificeren de bron van die pancreatitis, van de psoriasis, de diabetes, de reumatische aandoening waaraan de patiënt lijdt, die daarmee naar ons toekomt. En vervolgens verwijderen we de oorzaak.

Rest ons nog te zeggen dat er overduidelijk tevredenheid was af te lezen van het gezicht van de deelnemers aan de cursus van Dr. Goiz. Een van hen, dokter **Santiago de la Rosa** - voorzitter van de Commissie van Natuurgenezers van het officieel Medisch College in Madrid en lid van de Raad van Advies van *Discovery SALUD* – was zeer expliciet: *“Het is werkelijk verrassend – zei hij ons – effectief, nuttig, eenvoudig te leren, eenvoudig te constateren.... En bovendien zonder potentiële negatieve bijwerkingen noch contra-indicaties. Je bent zelfs niet afhankelijk van een ingewikkeld apparaat. Enige inspanning volstaat om bij de patiënt de magnetische polen op te sporen en de magneten toe te passen. Het biomagnetisme lijkt mij zeer interessant.*

Daarbij specifiek de klinische casuïstiek in acht genomen die tijdens de cursus door Dr. Goiz naar voren gebracht is. Zonder twijfel denk ik erover dit aan mijn medische uitoefening toe te voegen. Hoewel ik op dit moment de Acupunctuur, Homeopathie, Dieetleer, Plantheelkunde, Orthomoleculaire Voeding, Bioresonantie en andere technieken verder blijf toepassen omdat ze allen complementair zijn en me in staat stellen, vanwege hun eigenschappen, de Natuurgeneeskunde maximaal te kunnen dienen: Primun Non Nocere – Het eerste beginsel is geen schade te berokkenen. En: Vis Nautrae Medicatrix – Handelen ten gunste van het natuurlijk genezend vermogen van het lichaam.

We besluiten met te melden dat in een uithoek van de stad Guayaqui – om precies te zijn in wijk 19 – het Ecuadoriaans bestuur recentelijk een voorbeeldexperiment heeft opgezet, het *Medisch Centrum Guamaní*. Hier kunnen de patiënten zich laten behandelen volgens traditionele methoden die op evidenties en ervaring stoelen van duizenden jaren oude autochtone gebruiken en complementaire modernere methoden. Binnen deze mogelijkheden kan men ook kiezen voor behandeling met *Het Biomagnetisch Paar*. Met welk resultaat? *“Tot nu toe met zeer goed resultaat – meldt Dr. Fausto Molina, behandelend arts, openbaar aan de pers – en het gaat hier om gedocumenteerde resultaten”.*

Maar sinds de wereld is zoals we haar zien, veranderen de theorieën maar blijven de feiten overeind.

Antonio F. Muro.

Juan Carlos Albendea, pionier in Spanje bij de toepassing van *Het Biomagnetisch Paar*.

Juan Carlos Albendea – lid van de Raad van Advies van *Discovery SALUD* en promotor van de cursus van Isaac Goiz in Madrid – was een van de eerste in de gezondheidszorg die *Het Medisch Biomagnetisme* in ons land toepaste. Zijn eerste contact met de theorie van *Het Biomagnetisch Paar* was 14 maanden geleden toen hij hoorde dat er een behandelwijze bestond, zo eenvoudig, praktisch en zonder medicatie dat het hem zeer bijzonder leek en besloot naar Mexico te reizen om aan de cursus van Goiz deel te nemen. Vanaf dat moment, weer terug in Spanje, vormt deze therapie onderdeel van zijn dagelijkse praktijk.

“Enkele ziektebeelden – vertelt hij ons uit ervaring – verbeteren zeer snel. Ik ken werkelijk geen ander systeem dat zo snel reageert. Bij de gecompliceerde ziektebeelden is het scannen het enige probleem want je moet veel geduld uitoefenen om alle punten te vinden door het lichaam op de best mogelijke manier te doorlopen. Het is eenvoudig, maar heeft veel tijd nodig. Bovendien moet je veel oefenen om genoeg ervaring en zelfverzekerdheid op te bouwen. Op dit moment werk ik met twee lijsten met paren. Een basislijst met 225 paren – die als eerste ontdekt en door-en-door beproefd zijn en een oplossing voor 90-95% van de gezondheidsproblemen bieden – en een uitgebreide met 450 paren waaraan therapeuten uit verschillende landen nog werken. Natuurlijk volg ik de basislijst bij de eerste behandeling – al hoewel dat toch afhankelijk is van wat

de patiënt heeft – en bij de tweede of volgende behandeling de uitgebreide. Ik moet zeggen dat het hier natuurlijk niet gaat om een wondermiddel maar van wat ik ken is dit het snelste en meest effectief. En zonder enige nadelige gevolgen. Want zelfs als je de magneten verkeerd zou leggen – per ongeluk de polen geïnverteerd legt – bestaan er geen nadelige gevolgen voor het individu. Ook omdat je geen enkel product voorschrijft en niemand zegt te stoppen met de medicatie, interfereren we met geen enkele behandeling. Wat er wel gebeurt, is dat de arts die de medicijnen heeft voorgeschreven ze ook weer intrekt wanneer hij de voortgang ziet”.

Albendea verduidelijkt ons dat hij alleen over die gevallen spreekt die hij zelf heeft behandeld. Niet over voorgang van anderen. En voegt daaraan toe, dat onder de ziektebeelden die hij zeer snel heeft zien veranderen zonder medicamenten, zijn er gevallen van fibromyalgie, hepatitis, diabetes, onvruchtbaarheid – en het lijkt dat het al begint na nauwelijks één of twee behandelingen – psoriasis, lupus erithematosus, botproblemen zoals spondylitis anquilosante – in deze gevallen begint de verbetering al na de eerste behandeling. Meervoudige gewrichtsreuma, osteoporose – hierbij is een langer behandelingstraject nodig. Multiple sclerose – waarbij de effecten van de degeneratie van de myeline niet opgelost kunnen worden maar verandert de progressie. Alle spijsverteringsproblemen, endometriose en migraine.

“Er zijn enkele ziektebeelden die één behandeling nodig hebben – verzekert hij ons – maar ook Dr. Goiz geeft aan, dat in die gevallen zich normaalgesproken het ‘afschermeffect’ voordoet. Zo op het eerste oog, met een goed uitgevoerde scan, kun je micro-organismen opsporen en een week later kun je door het afschermeffect andere micro-organismen ontdekken die vanwege de zwaarte van de eerste onopgemerkt bleven. Daarom is het protocol dat we normaalgesproken volgen het zien van elke persoon drie of vier keer; één keer per week. En bij ziektebeelden als osteoporose minstens één keer per maand gedurende drie of vier maanden.”

Juan Carlos Albendea – hij houdt spreekuur in Madrid (91 542 91 96) – is onder de indruk van de resultaten maar is geen optimist als het gaat om een spoedige bekendheid van de therapie van Dr. Goiz. Zelfs niet onder de meest ruimdenkende beroepsuitoefenaars binnen de groep alternatieve therapieën. De extreme eenvoud – gebaseerd op de klinische ervaring van de therapeut en verder op geen enkel apparaat of meting die moeilijk aan de patiënt uit te leggen is – en het feit dat het breekt met alle regels uit de reguliere geneeskunde zullen de expansie naar zijn mening bemoeilijken. Ondanks dat diegenen die dit dagelijks uitoefenen verrassende resultaten boeken, zelfs bij ziektebeelden die als ongeneselijk bekend staan. *“Ik zelf had een zeer verrassend resultaat met een Aidspatiënt – verteld hij aan het einde van ons gesprek. De virale belasting veranderde met 50% zonder een enkel medicament te hebben ingenomen. Hij hoefde zich zelfs geen enkele dag ziek te melden. Hij komt af en toe om weer een scan te laten doen. Hij besloot zelf om geen antiviralen in te nemen en gaf er de voorkeur aan om vanaf het begin in deze behandelwijze te vertrouwen. Hij is er zeer over te spreken. Net als ik”.*

Francisco San Martín.